PETRUS PICTAVIENSIS. PETRUS COMESTOR

Frankreich, 13. Jh. Seite 162r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=901
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

penitet. si nũ ẽ auctẽtic. nec ẽ ut celebrãt
nuptias. qi iam uxoratus est. et eb
domadãs aũ festum sci iohis. si nũ ẽ
autenticũ. nec in ardis apl'or legit
ut de iejunio eor. sive oratione tua.
Querentib; a pharisei signũ de celo:
negauit eis tanqm indignis. qua
decentiores erant ninuitis regina
austri. qui tũ: nec legem dei nec
phas habuerãt. uotis; qua in an
tiquorib; codicib; legit ninuite.

De filia archisynagõ. et emorroissa.

Et ecce princeps synagoge ydarus:
adorauit eum: dicens. filia mea
nũ defuncta ẽ. i. mori pruna: ut
marcus: et luca. dicit. Ven pone
manũ sup eam et uiuet. Et dum uet:
mulier emorroissa ab annis xii: re
tro uenens: tetigit fimbriam uestim
ti eius. et sanata est. Ambre inserto
ne de salomone: dicẽ hanc fuisse ma
thã. enumerant eũ iustica xpi ea
genus humanũ: p aliqua punisa:
subdidit. dum languidũ sanguinis
fluxum sicut in marcha. dum de
monis expellit de maria. dũ corp
reduuiu spe calore constingit in la
zaro. Veniens autẽ in domũ iairi:
induxit cũ secum petrũ. iacobũ.
iohn fratrem ei. qui qi secretarij ei
erant. et patrem et matrem puelle.
eiectis uidentib; eum: quia dice
bat puella dormit: tenens manũ
puelle: ait. tabita: cumi. qd sonat:
puella: t dico: surge. tũ: t dico: nõ
de mipretatione. Sed qdam dicit hoc
Et iussit illi dari factũ in medio
manducare. si eũ ierlm sub regia
ẽ certum cepiũ salomonis:
tum uetere sui rectionis. magi eũ mo
tuos suscitant: quibdã caractib; al
ligatis sub uũq; ascella. et loqui eos
et incedere faciunt. si comede neqqm
possunt. De duob; cecis. et surdo muto.

Et cũ iniseunt iũ ibi: secum sunt eũ
duo cci. clamantes filii dd. miserẽ
mi. Cumq; uenissi; domũ: i. ad domũ
suam nazareth: tetigit oculos eorũ ae
pti sunt. Cũq; dirisi; essent ne
quis sciat: nõ: diffamauerẽ eũ in
tota ira illa. Egressi illi: obtulerẽ ei
mutum demonũ habẽtem: et eiecto
demone: locutũ ẽ mutus. ingreco tũ:
melius sonat surdũ qm mutum.

Quod cum iauda De belzebub.

rer cum ẽtia: pharisei dicebant.
in beelzebub principe demoniorũ e
cit demones. Abelo primo nomine
ydoli: uarie gentes sibi ydiomata
lingue sue: cognominauerẽt ydola
sua. babilonii: dũ bel. moabita beel.
palestini: baal. qũq: aliqd sup ad
debant: ut beelphegor. i. ds tetigi
mus. qui ẽ pap. qũq; baalim. qui
ẽ ds sydoniorũ: et sonat uir meus.
et tobui meu et apd. beelzebub nõ:
nullũ ydoli nomẽ erat. si iudei uti
sone uocauerũ sibi ydolum acha
ronitarũ sic uocabant. et sonat: im
muscarum. ob sordes immolatarũ san
guinis. quie secum muscae. nec ẽ si
nalis litera: d. l. l. y. v. si b. Quib; aut
ibe. filij autẽ uri inquo eiciunt:
Si dicẽt. si infiliis uri hanc expul
sionẽ deo dauis: cur nõ in me idem
facitis: Itaq; eũ de iudeis exorcistis:
qui per exorcismos salomonis: demo
nes eiciebant. maxime. si tradit eũ
dam hbe ponẽt in manibus obsessi.
Aut eũ ioseph: se iudisse quendam
exorcistam capti. et adductũ ad ues
pasianũ: dum obsidet ierlm. qui
annulũ sub cui gemma radix erat:
posuit in naribus cuidam obsessi.
et adiuratus demonẽ: et egressus ẽ de
mon. ut a pbaret eiectum demo
nẽ: posuit pelum aqua plenam
in medio: et adiuratus demonẽ ut
subiret pelui. et subiit eam. qd a
manifestis qdam incidẽt spm immundũ:
p quẽ impant alii demonib; ñ ere
dit ẽ salomonis in uetum.